

MIGRANTI – – ÚTOK NA BUDÚCNOSŤ EUROPSKEHO KREŠTANSTVA?

Alexander Lukašenko nakoniec predsa len urobil to, čo avizoval už od mája tohto roka: prestal brániť migrantom v ich ceste do EÚ. V praxi to znamená, že otvoril pre stredoázijských migrantov hranice svojej krajiny a umožnil im vstup do Poľska, Litvy a Lotyšska. Médiá nás ihneď zavalili množstvom príspevkov o trpiacich deťoch v provízorných podmienkach a bezcitných poľských a pobaltských vojakoch, ktorí chudákov nepustia do Európy.

Poľsko, Litva, Lotyšsko... Slovensko?

Litva vyhlásila výnimočný stav a pri svojich hraniciach s Bieloruskom zriadila vojenskú základňu. Poskytla väčšie právomoci príslušníkom armády a príslušníkom pohraničnej stráže umožňuje použiť „psychický nátlak“ a „úmerné fyzické násilie“ voči migrantom, ktorí sa budú pokúšať vstúpiť do krajiny. Oveľa hor-

šia situácia je však na Poľskej hranici, kde od začiatku tohto roka zaznamenali viac než 34 000 pokusov o nelegálne prekročenie poľsko-bieloruskej hranice. Len za jeden deň zaznamenali 174 pokusov o prekročenie hranice. Keďže sú hranice s Poľskom, Litvou a Lotyšskom chránené žiletkovým drôtom a do júna 2022 Poľsko plánuje postaviť múr, migranti si hľadajú novú cestu. „Niekoľko“ medzi nich distribuuje pláňky v arabčine s vyznačenými trasami z Bieloruska na Ukrajinu, odtiaľ cez Slovensko a Čechy do Nemecka. Z toho dôvodu sa konalo 23.11.2021 v Budapešti stretnutie predsedov vlád krajín V4.

Islam ako hrozba

Západná Európa nevie (nechce) pochopiť, prečo tak urputne východoeurópske krajiny a najmä V4 bojujú proti migrantom. A pritom odpoveď je jednoduchá – pretože takí sme boli pred storočiami, takí sme teraz a takí budeme aj v budúcnosti. Ochrana hodnôt západnej civilizácie pred nájazdmi barbarov z juho-východu je zapísaná v našich génoch a západ z toho

Poliaci bránia Európu 2021

ťažil, ťaží a bude ťažiť, pričom najsmutnejšie je, že západ to vie, ale pokrytecky nechce dať najavo svoj súhlas, i keď sa na stranu Poľska postavili 28.11.2021 už aj čelní predstavitelia EÚ a NATO.

A čo za hrozba nám vlastne hrozí? Poďme na to chronologicky: Mohamed po tom, čo jeho vízie odmietli židia aj kresťania, vytvoril nové náboženstvo - islam, ktoré znamená „podrobenie“, resp. „odovzdanie sa Bohu“. Počet jeho nasledovníkov sa v súčasnosti odhaduje na dve miliardy, čím je islam po kresťanstve druhým najväčším náboženstvom. Kým kresťanstvo sa rozšírilo do celého sveta zvestovaním evanjelia, islam na to išiel podstatne inak – mečom. Už v roku 630, teda ešte za Mohamedovho života, expandoval k hraniciam Byzantskej ríše, v roku 644 arabské vojská zvíťazili na perzskými a byzantskými armádami a obsadili Egypt, Palestínu, Sýriu, Irak a Irán a v rokoch 661-750 sa územie chalifátu rozšírilo od Pyrenejského polostrova cez severnú Afriku, Levantu, Mezopotámiu a Irán až po Strednú Áziu a povodie Indu.

A tým sa dostávame k prvej migrácii moslimov do Európy. Podobne ako COVID-19 prichádzali migranti vo vlnách: prvou bol ich vpád a zotrvanie do Španielska (711-1492) a okupácia Sicílie, Malty a južného Talian-

ska (690-1090); druhou bol vpád Mongolov v XIII. storočí do strednej a východnej Európy, kde zanechali enklávy moslimského, prevažne tatárskeho obyvateľstva. Treťou vlnou je vpád tureckých vojsk na Balkán a do strednej Európy. A štvrtá, súčasná vlna, tentoraz bez použitia zbraní, je následkom dekolonizácie Ázie a Afriky a migrácie moslimov údajne za prácou a lepším životom.

Migrácia alebo džihád

Na pomoci utečencom nie je nič zlé, ak sa skutočne jedná o prichýlenie osôb ohrozených na živote a nie o niečo iné. Naša civilizácia, ktorej hlavným pilierom je kresťanstvo, pomoc bližnému, a tobôž núdznemu nikdy neodmietne. Ale migranti tieto hodnoty v sebe nemajú. Ich jedinou hodnotou je islam. I keď sa to na rôznych medzinárodných fórach deklaruje, moslimovia nemôžu žiť v dlhodobom mieri s nemoslimským obyvateľstvom. A dôvodom je jedno slovo: džihád (arab. **داهج**), teda snaha, snaženie alebo boj. Je to snaha dodržiavať Božie príkazy a žiť podľa nich. Táto snaha je zameraná buď dovnútra proti vlastným slabostiam a nedostatkom (veľký džihád), alebo navonok proti nedostatkom islamskej spoločnosti, alebo proti

pohanom – nemuslimom (malý džihád), ktorý je známy ako džihád mečom, teda fyzický „boj na Božej ceste“. Džihád mečom je povinnosťou mužov od 6 do 60 rokov, pokiaľ sú schopní boja. Nedávno džihád prešiel vlnou feminizácie a zapojiť sa do neho môžu už aj ženy. A platí jedna podmienka: mier je možný len v prípade, že víťazstvo moslimov je nepravdepodobné alebo nemožné alebo ak je mier dočasne výhodný – pre moslimov.

Základnými termínmi džihádu mečom sú Dár al-harb („dom vojny“) a Dár al-islam („dom islamu“). Dár al-islam je územie ovládané moslimskými vládcami, kde je presadzovaná šaría (islamské tradičné právo), a kde inoverci platia daň z hlavy, zatiaľ čo Dár al-harb je celý zvyšný svet. Ďalším významným faktorom pre džihád mečom je aj to, proti komu je vedený. Islam rozoznáva tri typy nepriateľov: Ahl al-kitáb (ľud Písma, teda židia a kresťania), Murtadd (odpadlíci), Mušrik (inoverci, polyteisti). Pravidlá džihádu sa potom líšia podľa nepriateľa. Najmiernejšie sú voči Ahl al-kitáb, pretože islam uznáva prorokov judaizmu a kresťanstva. Keďže Mušrik nepozná pravdu o jedinom Bohu, je považovaný za nespravodlivého. Murtadd je na podobnej úrovni ako Mušrik. Čo sa vojnových zajatcov týka, ak porazení kresťania alebo židia súhlasia s tým, že ich výklad náboženstva podaný Bibliou alebo Tórou je zlý a správny je výklad Koránu, a že Mohamed bol posledným prorokom, ostanú zachovaní nažive. Pokiaľ to neprijmú, nie je s nimi zaobchádzané ako s ľuďmi Písma, ale ako s bezvercami a pohanmi, a podľa Koránu majú byť zabíjaní, mučení, zotročovaní a ponižovaní. Ženy a deti majú výnimku: ženy majú skončiť ako sexuálne otrokyne pre islamských bojovníkov a deti predané do otroctva.

Európska skúsenosť

Aj keď sa mnohí súčasní progresívni neomarxisti snažia začiatok dejín Európy stanoviť na deň vypuknutia humanistického Francúzskeho prevratu na konci XVIII. storočia, Európa tu už predsa len existovala nejaký ten piatok a jej súčasťou boli aj Karol Martel, ktorý v roku 732 zvíťazil nad Maurami pri Poitiers, čím zastavil ich expanziu zo Španielska do Galie. Jeho vnuk, cisár Rímskej ríše Karol Veľký v roku 795 dobyl späť časť územia za Pyrenejami. Ale radosť zo spolužitia s „polmesačníkmi“ sme si užili aj my na východe. V roku 1389 Osmanská armáda porazila

Srbské cárstvo a na 500 rokov z nich urobila vazalov. Osmanskej ríši sa tým otvorila brána na Balkánsky polostrov, čím bol na stovky rokov ovplyvnený osud nielen porazených, ale aj podstatnej časti Európy. A po bitke pri Moháči v roku 1526 sa väčšina oblastí Maďarského kráľovstva dostala pod osmanskú kontrolu, čo sa zmenilo až v roku 1683. Koniec koncov, opis ich besnenia a strádanie európskeho ľudu nájdeme naprieč celou slovenskou literatúrou; za všetkých spomeniem len Jána Sambucusa, ktorého diela inšpirovali aj Shakespeare-a, a samozrejme klasiku, ktorú sa dodnes učia deti už na základných školách (napr. Čakanka Ľudmily Podjavorinskej, či Turčín Poničan Sama Chalupku).

V4 vs. Islam

Vždy, keď moslimovia zaklopali na bránu Európy, V4+Balkán ich čakali s otvorenou náručou plnou zbraní. Počas tureckej expanzie sultána Murada I. na Balkán, založil srbský rytier Miloš Obilić tajný Rád draka sv. Juraja, ktorého cieľom bolo usmrtenie sultána Murada I. 15.6.1389 v bitke na Kosovom poli Obilić prenikol ľstou do tureckého ležania a sultána prebodol, za čo bol spolu so všetkými srbskými zajatcami popravený. I keď Srbi vojnu prehrali, dodnes je tento deň ich významným sviatkom.

Draci tým však nekončia. Rímsky cisár Žigmund ho obnovil a premenoval na Dračí rád (Societas Dragonistarum) a určil mu obranu kresťanskej viery a boj proti neveriacim, najmä Turkom. V čase svojej najväčšej slávy patril k najvýznamnejším svetským rytierskym rádom. Okrem cisára Žigmunda boli pre našinca najznámejšími členmi rádu anglický kráľ Henrich V. Plantagenet, poľský kráľ Vladislav II. Jagello, bratislavský župan Stibor zo Stiboríc, a samozrejme, valašské knieža Vlad II. Dracul, so svojim neslávne známym synom Vladom III. Draculom (Vlad Ţepeş), ktorého Turci už počas života nazvali „Kazikli bey – knieža narážáč“. Čo sa našej šľachty týka, bohaté zastúpenie mal v ráde rod Báthory, čo sa odzrkadilo aj na ich rodovom erbe. Rád bol znovuzriadený v roku 2001 v rumunskej Oradei, jeho kancelárom sa stal gróf György Lehr a prvými rytiermi bol biskup József Tempfli a Jacqueline de Rákóczi dedička grófa Františka II. Rákócziho v priamom pokolení.

Poliaci bránia Európu 1683

Ale v žiadnom prípade nesmieme zabudnúť na Veľkú tureckú vojnu - sériu konfliktov medzi Osmanskou ríšou a Svätou ligou pozostávajúcou z Habsburskej monarchie, Republiky oboch národov (Poľsko-litovská únia), Benátok a Ruska. Intenzívne boje začali v roku 1683 a skončili podpísaním Karlovskeho mieru v roku 1699. Vojna sa skončila prehrou Osmanskej ríše, ktorá tak po prvýkrát stratila veľké množstvo územia. Stratila územia v Uhorsku a v Republike oboch národov, ako aj v častiach západného Balkánu. Najslávnejšou bitkou vojny bola Bitka pri Viedni, kde 80 000-členná európska armáda pod vedením poľského kráľa Jána III. Sobieskeho rozprášila 150-tisícovú osmanskú armádu. Po porážke pri Viedni už Osman neboli schopní obnoviť svoju vojenskú moc a roku 1686 sa po sérii porážok museli stiahnuť aj z Uhorska, čím ich vojenská moc v strednej Európe definitívne zanikla.

Migrácia, ale trochu inak

Vidíme teda, že naši predkovia mali historickú skúsenosť s druhou a tretou vlnou migrácie, a preto sa nečudujme, že sú bdeli aj pri tej štvrtej. Zaujímavé je, že moslimovia sú nespokojní so svojou formou vlády založenej na šarii, pretože vidia aký má dopad na kra-

jinu, utekajú preto do Európy, ktorú však pre jej hodnoty nenávidia, a tak sa snažia šariu zaviesť tu. Nepochopiteľné. A už dávno sa nejedná o jednotlivcov. V roku 2010 bola veľkosť moslimskej populácie v Európe 44,1 milióna, čo predstavuje približne 6% celkového obyvateľstva Európy. Do roku 2030 by to už malo byť 8%, pričom krajiny s najväčšou moslimskou populáciou v absolútnych číslach sú Nemecko (5,8% obyvateľstva), Francúzsko (7,5%), Veľká Británia (4,8%) a Taliansko (3,7%).

Ale v posledných rokoch začíname byť svedkami iného druhu migrácie. Už v roku 2016 priniesol spravodajský portál ZDF Heute informáciu, že Nemci sa v značnom počte sťahujú do Maďarska, kde politika Viktora Orbána, zameraná na uchránenie etnickej a kultúrnej homogenity, prináša šancu vyhnúť sa všadeprítomnému multikultúrnemu obohateniu v podobe moslimov a migrantov. Nemci prichádzajúci do Maďarska najčastejšie uvádzali ako príčinu svojho odchodu z vlasti strach z politiky Angely Merkelovej. Až 80% týchto nemeckých „utečencov“ hľadá nový domov v Maďarsku, kde sa nehnuteľnosť pri Balatone dá zohnať za (pre Nemca) smiešnych 14 000 eur. Motívy zhrnula jedna z rodín nasledovne: „Sme kresťania, nechceme moslimských susedov. Majú inú kultúru a sú agresívni. A to nemôžeme akceptovať. Chceme, aby náš potomok vyrastal v bezpečí.“

Epilóg:

V Biblii, v 21. kapitole Prvej knihy kráľov je príbeh: „Nábot Jizreelský mal vinicu, ktorá bola v Jizreele vedľa paláca Achaba, kráľa Samárie. A Achab hovoril Nábotovi a riekol: Daj mi svoju vinicu a bude mi zahradou na zeleniny, lebo je blízko vedľa môjho domu, a dám ti za ňu lepšiu vinicu, ako je tá. Alebo ak sa ti ľúbi, dám ti za ňu peňazí, koľko je hodna. Ale Nábot riekol Achabovi: Od toho nech ma zachová Hospodin, aby som dal tebe dedičstvo svojich otcov!“ Achaba táto neoblomnosť tak vytočila, že upadol z nej do depresie, čo keď uvidela jeho manželka Jezábel, rozhodla sa, že Achabovi vinicu vybaví. A preto vyrobila proti Nábotovi ukážkový monsterproces: „posadzte dvoch mužov, synov belíala, naproti nemu, ktorí budú svedčiť na neho povediac: Zlorečil si Bohu i kráľovi. Potom ho vyveďte a ukameňujte, aby zomrel.“ A Achab získal vinicu. Dlhú sa z nej však netešil, pretože Hospodin s veľkou nevôľou niesol, čo sa stalo, a preto vyslal k Achabovi proroka Eliáša, ktorý Achabovi oznámil: „pretože si sa predal robiť to, čo je zlé v očiach Hospodinových. Hľa, uvediem na teba zlé a odpracem po tebe a vyplienim Achabovi močiaceho na stenu ... Aj o Jezábeli hovoril Hospodin a riekol: Psi budú žrať Jezábel medzi múrami Jizreela. Toho, kto zomrie Achabovi v meste, budú žrať psi, a toho, kto zomrie na poli, budú žrať nebeskí vtáci.“

Keď Boh takto vníma nepravosť vykonanú na jednej vinici, ako asi pozerá na to, ak nejaká „neomarxistická jezábel“ chce dedičstva otcov pozbaviť celý kontinent a dať to, čo jej nepatrí tým, čo „rozplundrovali“ svoju vlastnú krajinu a teraz sa hrnú sem za jediným cieľom: nie, aby tu našli útočisko a budovali niečo hodnotné, ale aby v mene džihádu ovládli krajinu a zaviedli v nej svoj poriadok – pred ktorým údajne utekajú z vlastnej krajiny. A preto vždy s veľkou úctou budem hľadieť na všetkých tých Poliakov, Litovčanov, Lotyšov, Maďarov, Srbov, Valachov a iných Európanov, ktorí kedysi - a už aj dnes - chránia záujmy kresťanskej Európy. A pán Soros so svojou suitou, ak sa už tak veľmi chcete starať o tento región, investujte svoje peniaze radšej do výstavby tunela Soroška – však nesie vaše meno.

Robert Vysocky